

EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING (EU) 2020/1936**af 14. maj 2020****med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af budgettet for 8., 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfond for regnskabsåret 2018**

EUROPA-PARLAMENTET,

- der henviser til sin afgørelse om decharge for gennemførelsen af budgettet for 8., 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfond for regnskabsåret 2018,
 - der henviser til Kommissionens svar på de skriftlige spørgsmål til daværende kommissær med ansvar for internationalt samarbejde og udvikling, Neven Mimica med henblik på høringen i Budgetkontroludvalget den 28. november 2019,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, artikel 100, tredje led, og bilag V,
 - der henviser til udtalelse fra Udviklingsudvalget,
 - der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0057/2020),
- A. der henviser til, at det primære mål for udviklingssamarbejdet er at nedbringe fattigdom og på sigt udrydde den som fastsat i artikel 208-210 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF);
- B. der henviser til, at Unionen skal gøre en maksimal indsats for at sikre, at dens midler og foranstaltninger — navnlig i de tilfælde, hvor der investeres i lande styret af udemokratiske regimer — altid skal gavne de mennesker, der er i nød, og ikke regeringsstrukturene;
- C. der henviser til, at det overordnede mål er at nå op på 0,7 % af bruttonationalindkomsten til officiel udviklingsbistand (ODA) og aktivt at udnytte privat finansiering;
- D. der henviser til, at integrering af målene for bæredygtig udvikling og gennemførelsen af Parisaftalen om klimaændringer er centrale mål, der skal forfølges i samarbejdsinstrumenterne;
- E. der henviser til, at bæredygtighed er altafgørende for at nå de fastsatte mål og resultater og navnlig for de langsigtede virkninger af udviklingsbistanden;
- F. der henviser til, at princippet om, at »ingen lades i stikken«, er centralt i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling;
- G. der henviser til, at den europæiske konsensus om udvikling, der blev vedtaget i 2017, udstikker en fælles udviklingspolitisk ramme for EU-institutionerne og medlemsstaterne;
- H. der henviser til, at tilpasning af Unionens udviklingssamarbejde til partnerlandenes egne udviklingsprioriteter er det centrale element i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling;
- I. der henviser til, at der løbende bør ses på politikkohærens og komplementaritet mellem forskellige eksterne politikker, navnlig når flere politikker gennemføres i et enkelt partnerland, med henblik på at fremme synergier, mindske kompromiserne mellem disse eksisterende politikker og så vidt muligt undgå unødvendige administrative byrder;

- J. der henviser til, at et godt samarbejde og en god koordinering med andre donorer og internationale finansielle institutioner er af afgørende betydning for at undgå overlapning, sikre effektiv kontrol, risikodeling, resultatejerskab, der afspejler reelt input og bistandseffektivitet, og fremme kapaciteten til at opbygge udviklingsbistand i modtagerlandene;
- K. der henviser til, at Kommissionen har det endelige ansvar for lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for regnskaberne for de europæiske udviklingsfonde (EUF'er), og for tilsynet med den finansielle overvågnings- og rapporteringsproces under EUF;
- L. der henviser til, at gennemsigtighed, ansvarlighed og respekt for menneskerettighederne er forudsætninger for demokratisk kontrol og effektiv udviklingsbistand;
- M. der henviser til, at Unionens eksterne indsats kanaliseres gennem internationale organisationer, som enten står for gennemførelsen af EU-midler eller samfinansierer projekter med Unionen, hvilket indbefatter udfordringer med hensyn til overvågning og styring;
- N. der henviser til, at der anvendes en bred vifte af implementeringsmetoder, som afspejler EUF'ernes mellemstatslige karakter, i 79 lande med komplekse regler og procedurer for så vidt angår udbud og tildeling af kontrakter;
- O. der henviser til, at budgetstøtte, skønt den spiller en central rolle som drivkraft for forandring og løsning af de største udviklingsmæssige udfordringer, samtidig indebærer en betydelig risiko i forbindelse med overførsel af midler (fiduciary risk) og kun bør ydes, hvis modtagerstaten er i stand til at påvise et tilstrækkeligt niveau af gennemsigtighed, sporbarhed, ansvarlighed med hensyn til retsstatsprincippet og menneskerettigheder og effektivitet, før den modtager bistand i form af budgetstøtte;
- P. der henviser til, at fremme af gennemsigtighed og bekæmpelse af korruption og svig er afgørende for en vellykket gennemførelse af Unionens budgetstøtteforanstaltninger;
- Q. der henviser til, at EUF-aktiviteter gennemføres under vanskelige forhold, idet de er udsat for en stadig tilbagevendende højrisikoeksponering, hvad enten den er af geopolitisk eller institutionel karakter;
- R. der henviser til, at faktorer, som er eksterne for en korrekt gennemførelse af EUF'er, kan mindske eller tilintetgøre den udviklingsindsats, der bliver gjort;
- S. der henviser til, at Unionens støtte til god regeringsførelse er en central komponent i udviklingsbistanden for at skabe effektive forvaltningsreformer;
- T. der henviser til, at den aktuelle migrationskrise ikke må overskygge de migrationsbølger, som er knyttet til demografiske omvæltninger, og som kræver andre modsvar på lang sigt;
- U. der henviser til, at forenklingen af gennemførelsesprocessen er en drivkraft til at forbedre effektiviteten af bistandsleveringen;
- V. der henviser til, at det er af afgørende betydning at fremme Unionens synlighed, sikre en strategisk anvendelse af Unionens eksterne finansierings- og bistandsinstrument, kommunikere om Unionens finansiering og projicere Unionens værdier i forbindelse med alle former for udviklingsbistand;

Revisionserklæring

Finansiel og projektmæssig gennemførelse af EUF'erne (8. til 11. EUF) i 2018

- 1. bemærker, at den 11. EUF udgør 65 % af porteføljen for Kommissionens Generaldirektorat for Internationalt Samarbejde og Udvikling (GD DEVCO); noterer sig, at EUF-forpligtelserne nåede op på 4 959 mio. EUR i 2018, hvilket oversteg det årlige mål på 4 537 mio. EUR (eller 109,3 % af det oprindelige mål i forhold til 95 % i 2017), mens EUF-betalingerne beløb sig til 4 124 mio. EUR (dvs. en gennemførelsesgrad på 98,2 % af det årlige mål på 4 200 mio. EUR (sammenlignet med 98,89 % i 2017); bemærker endvidere, at Den Europæiske Investeringsbanks (EIB's) forpligtelser var på 880 mio. EUR (heraf 800 mio. EUR vedrørende investeringsfaciliteten), mens EIB's betalinger beløb sig til 555 mio. EUR i 2018 (heraf blev 525 mio. EUR foretaget via investeringsfaciliteten);

2. glæder sig over den vedvarende indsats, som GD DEVCO har gjort for at nedbringe gammel forfinansiering og gamle uindfrie forpligtelser med et mål på 25 %; bemærker, at GD DEVCO overskred sit mål på 25 % ved at reducere den gamle forfinansiering af EUF med 40,33 % (43,79 % for andre områder af bistanden) og med 37,10 % for EUF's gamle uindfrie forpligtelser (39,71 % for andre bistandsområder);
3. tilskynder GD DEVCO til at fortsætte sine bestræbelser med hensyn til gamle, udløbne kontrakter under EUF, idet målværdien på under 15 % ikke blev nået i 2017, til trods for den nye procedure, der blev indført af GD DEVCO (med 17,27 %, som er en lille, men utilfredsstillende, forbedring i forhold til 18,75 % i 2017); bemærker, at denne centrale resultatindikator på under 15 % blev opnået for resten af GD DEVCO's aktiviteter med 13,88 %;
4. beklager generelt, at reduktionen er mindre effektiv med reduktionsniveauer, der er lavere for gammel EUF-forfinansiering og uudnyttede forpligtelser, eller som ikke blev nået for gamle, udløbne EUF-kontrakter i forhold til GD DEVCO's andre indsatsområder og ansvarsområder; anerkender imidlertid, at EUFernes operationelle kompleksitet kan være til hinder for opnåelsen af de målværdier, der ligger i de centrale resultatindikatorer — navnlig i forbindelse med afslutningsprocedurer — og dermed gøre det vanskeligere at udstede indtægtsordrer;
5. opfordrer GD DEVCO til at prioritere hurtigst muligt at få afsluttet de resterende operationer fra 8. og 9. EUF;

Regnskabernes rigtighed

6. glæder sig over, at Revisionsretten i sin årsberetning om 8., 9., 10. og 11. EUF's aktiviteter i regnskabsåret 2018 konkluderede, at årsregnskabet i alt væsentligt giver et retvisende billede af den finansielle stilling pr. 31. december 2018, samt at resultaterne af EUFernes transaktioner og pengestrømme og af bevægelserne i deres nettoaktiver i det afsluttede regnskabsår er i overensstemmelse med EUF-finansforordningen og med regnskabsreglerne, som er baseret på de internationalt anerkendte regnskabsstandarder, der anvendes i den offentlige sektor;

Lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for regnskaberne

7. glæder sig over Revisionsrettens erklæring, ifølge hvilken de indtægter, der ligger til grund for regnskabet for regnskabsåret 2018, i alt væsentligt er lovlige og formelt rigtige;
8. giver udtryk for sin voksende bekymring over den negative erklæring, som Revisionsretten har afgivet om lovligheden og den formelle rigtighed af udgifterne, for så vidt som de udgifter, der ligger til grund for regnskabet, er væsentligt fejlbehæftede;
9. er dybt bekymret over, at den anslåede fejlforekomst steg igen for andet år i træk til 5,2 % for udgifter, der er godkendt i regnskaberne for 8., 9., 10. og 11. EUF (sammenlignet med 4,5 % i 2017, 3,3 % i 2016, 3,8 % i 2014 og 2015, 3,4 % i 2013 og 3 % i 2012); forventer, at Kommissionen overvejer årsagerne hertil og tager de nødvendige skridt til at vende tendensen med stigende fejlprocent;
10. bemærker, at en del af de fejlprocenter, som blev anslået af Revisionsretten, kunne skyldes en meget stor arbejdsbyrde for alt for få medarbejdere, navnlig i forbindelse med delegationer, som arbejder under vanskelige forhold;
11. mener, at det er afgørende, når man når op på en sådan anslået fejlforekomst, at investere yderligere i bevidstgørelse og uddannelse af personalet; opfordrer Kommissionen til at finde måder, hvorpå problemet med underbemanding kan løses, navnlig for så vidt angår delegationer, som arbejder under vanskelige forhold;
12. bemærker, at Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen ikke har nogen indvirkning på den finansielle forvaltning af EUF i 2018, og at EUF's regnskaber for 2018 på korrekt vis afspejler status med hensyn til udtrædelsesprocessen;
13. noterer sig med stor bekymring, at 51 (eller 41 %) af de 125 betalingstransaktioner, som Revisionsretten har gennemgået, var behæftet med fejl, og navnlig at ni (23 %) af de 39 betalinger med kvantificerbare fejl var endelige transaktioner, der var blevet godkendt, efter at alle forudgående kontroller var blevet gennemført; opfordrer Kommissionen til i væsentlig grad at forbedre transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed og sikre en korrekt opfølgning på de forudgående kontroller;

14. bemærker, at de frigjorte midler fra projekter under den 10. EUF, der overføres til den 11. EUF's resultatreserve, ikke vil skabe likviditetsproblemer i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen, og at indvirkningen på de enkelte medlemsstaters bidrag vil blive beregnet i forhold til deres oprindelige bidrag til EUF;
15. er dybt bekymret over, at typen af konstaterede fejl til trods for de på hinanden følgende planer for afhjælpende foranstaltninger, som GD DEVCO har gennemført, i vidt omfang ligner de foregående år, nemlig fravær af væsentlige bilag (36,6 %), alvorlige mangler i forbindelse med overholdelse af reglerne for offentlige udbud (27,1 %), udgifter, der ikke er afholdt (22,7 %), en restfejlfrekvens, der er tilpasset efter GD DEVCO's undersøgelse af restfejlfrekvensen (5,4 %), ikkestøtteberettigede udgifter (4,3 %) og andre typer af fejl (3,9 %), støttemodtagernes manglende overholdelse af bestemmelserne om offentlige udbud og ikkestøtteberettigede udgifter;
16. bemærker, at fejlene hovedsagelig vedrørte transaktioner i forbindelse med programoverslag, tilskud og bidragsaftaler med internationale organisationer og delegationsaftaler med Unionens nationale samarbejdsorganer snarere end andre bistandsinstrumenter;
17. er dybt bekymret over denne tilbagevendende situation til trods for de på hinanden følgende planer for afhjælpende foranstaltninger, som GD DEVCO har iværksat — navnlig når de kvantificerbare fejl peger i retning af mangler i internationale organisationers kontrol; opfordrer indtrængende Kommissionen til ikke at undervurdere alvoren af sådanne fejl, som kan være tegn på uregelmæssigheder såsom svig, og til hurtigst muligt at gøre noget ved ovennævnte tilbagevendende mangler, til at rapportere klart om de konkrete vanskeligheder, man er stødt på i forbindelse med gennemførelsen af handlingsplanen, og til behørigt at samarbejde med både Revisionsretten og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), når det er nødvendigt;

Overvågnings- og kvalitetssikringssystemernes effektivitet

18. er dybt bekymret over, at Kommissionen havde tilstrækkelige oplysninger til at kunne forhindre, opdage og korrigere de kvantificerbare fejl, inden den validerede og accepterede udgifterne, og at anvendelsen af de tilgængelige informationer ville have nedbragt den anslåede fejlforekomst med 1,3 procentpoint; understreger endvidere, at visse transaktioner med fejl ikke blev opdaget af eksterne revisorer og udgjorde 1,1 procentpoint;
19. forventer, at GD DEVCO bliver mere stringent med hensyn til at anvende de tilgængelige forvaltningsoplysninger og med hensyn til konsekvent at gennemføre sit overordnede kontrolsystem (forudgående kontrol og ekstern revision eller udgiftskontrol); understreger vigtigheden af og kræver, at GD DEVCO løbende bestræber sig på at forbedre gennemførelsen af sine forebyggende kontroller, navnlig for så vidt angår højrisikoområder i forbindelse med midler under indirekte forvaltning gennem internationale organisationer og udviklingsorganisationer og tilskud under direkte forvaltning;
20. noterer sig, at GD DEVCO's syvende undersøgelse af restfejlfrekvensen resulterede i en restfejlfrekvens på 0,85 %, der lå under den væsentlighedstærskel på 2 %, som Kommissionen har fastsat; bemærker imidlertid, at den anvendte metode i flere år har været baseret på meget få kontroller af transaktioner på stedet og ufuldstændige kontroller af offentlige udbudsprocedurer, og opfordrer GD DEVCO til at arbejde tæt sammen med Revisionsretten for at forbedre pålideligheden af vurderingen af fejlfrekvenserne;
21. bemærker imidlertid, at resultaterne af de eksterne revisioner af operationer gennemført inden for områderne »tilskud i direkte forvaltning« og »indirekte forvaltning med modtagerlandene« viser, at henholdsvis 4,64 % og 3,77 % af det samlede reviderede beløb blev anset for ikkestøtteberettiget, og at denne situation ikke førte til, at der blev udstedt forskelligartede forbehold; anmoder GD DEVCO om at fremlægge yderligere detaljerede forklaringer om det underliggende rationale, der blev anvendt i disse to tilfælde;
22. minder om, at forbehold er en hjørnesten i ansvarlighedsstrukturen og derfor udgør et forebyggende og gennemsigtsfremmende instrument i forbindelse med opbygningen af GD DEVCO's kontrolkæde, som afspejler de aktuelle udfordringer eller tilbageværende og opståede svagheder i hovedkvarteret eller i EU-delegationerne;
23. opfordrer GD DEVCO til gradvist at styrke sin kontrolkæde i overensstemmelse med det nye sæt af standarder for intern kontrol, som lægger mere vægt på både individuelle kompetencer og ansvarlighed for deres roller i forbindelse med at gennemføre kontrol samt på risikoen for svig;

24. bemærker, at undersøgelsen af restfejlfrekvensen er blevet en byggesten i GD DEVCO's risikovurderings-, kontrol- og revisionsstrategi og kontrolkæden, men anmoder GD DEVCO om at sikre større ensartethed i de metodologiske standarder, der anvendes ved vurderingen af restfejlfrekvensen, og om nødvendigt høre Revisionsretten om sådanne spørgsmål;
25. bemærker de forskellige tilgange, som Revisionsretten og GD DEVCO har anvendt, hvor Revisionsretten fokuserer på igangværende operationer eller foreløbige fejlfrekvenser på betalingsniveauet, mens GD DEVCO beskæftiger sig med afsluttede operationer; mener og understreger, at denne dobbelthed i beregningsmetoderne ikke bør føre til et uklart billede af transaktionernes formelle rigtighed og lovlighed, hvilket også ville forhindre sammenlignelighed af resultaterne over flere år;
26. forventer, at alle aktører undlader at anvende konkurrerende begrundelser for metoder til vurdering af de anslåede fejlfrekvenser med henblik på at fremlægge et pålideligt og mere realistisk billede af situationen og øge tilliden til og rimeligheden af både det udførte kontrolarbejde og de overordnede kontrolsystemer; understreger også, at begrebet »anslåede risikobeløb ved afslutningen«, der anvendes i forskellige rapporter, såsom i GD DEVCO's årlige aktivitetsrapport eller i Kommissionens årlige beretning om forvaltningsrevision, bør tages op til fornyet overvejelse;
27. opfordrer GD DEVCO til at fortsætte sine bestræbelser på at forbedre den effektive gennemførelse af sine kontrolrammer og centrale resultatindikatorer (KPI'er), navnlig KPI 21 om uberettigede betalinger, som forhindres af forudgående kontroller, og KPI 25 om ikkestøtteberettigede beløb, der identificeres ved ekstern revision; noterer sig, at der blev udstedt indtægtsordrer for et beløb på 18,22 mio. EUR om tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb;
28. mener, at det er afgørende at sætte fokus på højrisikoområder i forbindelse med midler under indirekte forvaltning gennem internationale organisationer og udviklingsorganisationer og tilskud under direkte forvaltning, og at risikoniveauet for så vidt angår disse to operationsområder bør opgraderes;
29. bemærker, at der blev udstedt to forbehold i 2018, navnlig videreførelsen af forbeholdet vedrørende fredsfaciliteten for Afrika (APF), der oprindeligt blev udstedt i 2015, og som afspejler de vedvarende institutionelle og forvaltningsmæssige svagheder, idet fredsfaciliteten ikke er tilstrækkelig effektiv til at sikre, at EUF-udgifterne er lovlige og formelt rigtige;
30. bemærker, at der var 19 igangværende undersøgelser om svig i 2018;

Samarbejde med internationale organisationer, udviklingsorganer fra Unionen og ikkestatslige organisationer

31. bemærker, at betalingerne i 2018 fra EUF'er til projekter, der blev gennemført via indirekte forvaltning med internationale organisationer og udviklingsorganer, beløb sig til henholdsvis 1074 mio. EUR og 201 mio. EUR (heraf 347 mio. EUR gennem De Forenede Nationer); bemærker, at 2,6 mia. EUR kom fra det almindelige budget;
32. bemærker med bekymring, at 33 ud af 61 reviderede transaktioner (eller 54 %) i forbindelse med operationer med internationale organisationer har kvantificerbare fejl, hvilket svarer til 62,5 % af den anslåede fejlforekomst i 2018;
33. udtrykker dyb bekymring over, at internationale organisationer endnu en gang ikke fremlagde dokumentation til tiden, hvilket forhindrede Kommissionen og Revisionsretten i at gennemføre strenge revisioner; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at styrke sin indsats for at sikre, at oplysningerne modtages rettidigt fra de berørte internationale organisationer, således at Revisionsretten kan fremlægge fuldstændige og nøjagtige data;
34. bemærker med bekymring, at et stort antal EUF-kontrakter er blevet tildelt et meget begrænset antal nationale udviklingsorganer med den deraf følgende risiko for en renationalisering af Unionens politik i strid med interesserne i øget integration af Unionens eksterne politik;

35. opfordrer Kommissionen til at styrke og konsolidere overvågningen af udbuds- og kontraktindgåelsesprocedurerne for at undgå risikoen for, at meget få offentlige eller halvoffentlige organer monopoliserer store andele af EUF-projekter, der gennemføres i udviklingslande, og opnår en stigende indflydelse på Unionens udviklings-, samarbejds- og naboskabspolitik, som kan bringe EU-politikken uafhængighed i fare; opfordrer Kommissionen til også at styrke og udvide sit samarbejde med andre offentlige og private enheder, f.eks. en række NGO'er, der arbejder på udviklingsområdet;
36. henstiller til Kommissionen at lægge større vægt på at fremme samarbejdet med internationale organisationer, Unionens udviklingsagenturer og NGO'er; udtrykker bekymring over den uhensigtsmæssige og utilstrækkelige synlighed af EUF's arbejde over for offentligheden;
37. minder om, at enheder, der er blevet betroet gennemførelsen af EU-midler, som et generelt princip skal overholde principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning og gennemsigtighed; understreger, at enhver enhed skal samarbejde fuldt ud om beskyttelse af Unionens finansielle interesser og som en betingelse for at modtage midlerne skal give den ansvarlige anvisningsberettigede, Revisionsretten og OLAF de nødvendige rettigheder og adgang;
38. opfordrer Kommissionen til:
- i) strengt at overholde og i forbindelse med tilskud og rammeaftaler at gøre ovennævnte ansvar gældende for enheder, der gennemfører EU-midler, såvel som forpligtelsen til at forelægge Revisionsretten og OLAF ethvert ønsket dokument, der er nødvendigt for at gennemføre revisionen
 - ii) regelmæssigt at se på søjlevurderingskravene og rapporter fra internationale organisationer og NGO'er, der er berørt af denne mangel på samarbejde, for at vurdere hensigtsmæssigheden af deres ansvarlighedsværktøjer; at tage relaterede bestemmelser eller mandater op til fornyet overvejelse, når søjlevurderingsmetoden skal revideres for at overholde EUF's finansforordning; opfordrer til om nødvendigt at tilpasse de gældende delegationsaftaler til disse internationale enheder
 - iii) bemærker, at der stadig er behov for en mere systematisk tilgang til formidlingen af Unionens tilskudsfinansierede aktiviteter med henblik på at øge Unionens synlighed og på at styrke gennemsigtigheden, ansvarligheden og den fornødne omhu for så vidt angår menneskerettigheder hele vejen igennem finansieringskæden; opfordrer Kommissionen til i rammeaftalerne at indføre en forpligtelse for det organ, der har det primære ansvar, til at sikre Unionens synlighed i forbindelse med multidonorprojekter; opfordrer Kommissionen til at gennemføre stikprøvebaserede kontroller på stedet efter afslutning af de samfinansierede projekter for at kontrollere den fortsatte effekt af EUF-foranstaltningerne og tage de nødvendige skridt til at sikre de langsigtede virkninger af deres operationer;

Unionens budgetstøtte

39. bemærker, at EUF-bidraget til budgetstøtteaktiviteter nåede op på 881,9 mio. EUR i 2018, hvoraf 858,6 mio. EUR var nye forpligtelser (med en geografisk dækning på 56 partnerlande, der tegner sig for 96 budgetstøttekontrakter); bemærker, at der for så vidt angår oversøiske lande og territorier (OLT'er) via EUF'er blev udbetalt 92,9 mio. EUR til 14 lande, der tegner sig for 18 budgetstøttekontrakter;
40. noterer sig med tilfredshed, at Afrika syd for Sahara er den største modtager af budgetstøtte med en andel på 41 %, og at de tilhørende kontrakter vedrørte staters modstandsdygtighed og bygge- og anlægskontrakter; bemærker også, at andelen af lavindkomstlande steg til 38 % i forhold til 31 % i 2015, og at mellemindkomstlande i den nederste tranche er de største modtagere af budgetstøtte med 47 % af de samlede igangværende forpligtelser;
41. minder om, at budgetstøtte er en investering i EU-partnerlandenes regeringspolitikker og systemer, og at dens centrale principper er at gennemføre reformer og bidrage til opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling; bemærker, at Unionens budgetstøtte skal være styret af de internationalt vedtagne Busan effektivitetsprincipper, som f.eks. ejerskab fra partnerlandenes side, fokus på resultater, inklusivitet og ansvarlighed;

42. noterer sig, at udbetalingerne til landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) og OLT'er hovedsagelig sker i faste rater; mener imidlertid, at variable rater muligvis kan give en bedre løftestangseffekt med hensyn til at uddybe politikken og den politiske dialog med partnerlandene om de vigtigste reformer, der skal gennemføres; mener, at fremgangsmåden med hensyn til udbetaling via faste og variable rater bør være resultatbaseret og baseret på tilstrækkelige kvalitative data til at evaluere de opnåede fremskridt; mener, at resultatkrævier for udbetaling af midler er en central faktor i forvaltningen af budgetstøtteaktiviteter;
43. opfordrer til en nøje overvågning og grundig politisk dialog med partnerlandene om mål, fremskridt hen imod fastlagte resultater og resultatindikatorer; opfordrer på ny Kommissionen til bedre at definere og måle den forventede udviklingseffekt og navnlig forbedre kontrolmekanismen med hensyn til modtagerstatens adfærd inden for områderne korruption, respekt for menneskerettigheder, retsstat og demokrati; er stadig dybt bekymret over den måde, hvorpå Unionens budgetstøtte kan anvendes i modtagerlande, hvor der er begrænset eller ingen demokratisk kontrol;
44. konstaterer, at der samlet set er et lille fald i risikopfattelsen i forbindelse med budgetstøtte i 2018; understreger imidlertid, at korruption, offentlige finanser og udviklingsrisici fortsat er de største risici, mens der har været en stigende tendens i den makroøkonomiske risiko;
45. støtter fokuset på fremskridt, der er gjort med forvaltningen af offentlige finanser, budgetgennemsigtighed og demokratisk kontrol og tilsynsorganer, samt makroøkonomisk konditionalitet i partnerlandene med henblik på at optimere kapacitetsudvikling; opfordrer Kommissionen til systematisk at overvåge de gennemførte reformer og opnåede resultater, som viser, at Unionens budgetstøtte reelt har bidraget til modtagerlandenes egen udviklingsdagsorden og styrket deres demokratiske ejerskab;
46. påpeger, at passende overvågningsværktøjer skal styrkes for at vurdere, hvordan budgetstøtten har bidraget til at forbedre mobiliseringen af indenlandske indtægter og dermed forbundne reformer; bemærker med tilfredshed, at mobiliseringen af indenlandske indtægter i 2018 udgjorde 19 % af værdien af variable rater (sammenlignet med 3 % i 2014); tilskynder GD DEVCO til fortsat regelmæssigt at fremlægge oplysninger i sine budgetstøtterapporter om brugen af budgetstøttekontrakter til at mobilisere indenlandske indtægter;
47. opfordrer imidlertid GD DEVCO til i sin politiske dialog nøje at vurdere de risici, der er forbundet med virksomheders skatteundgåelse, skatteunddragelse og ulovlige finansielle strømme, som især påvirker udviklingslandene; tilskynder GD DEVCO til at vurdere de finanspolitiske virkninger og til at bidrage til fastsættelsen af mål for udviklingsorienterede investeringer;

Risici og udfordringer i forbindelse med gennemførelsen af EUF-bistand

48. udtrykker stor bekymring over risikoen for, at EUF tvinges til at reagere på dagsordener, der distancerer dem fra deres primære mål om fattigdomsbekæmpelse, og som er uforenelige med EUF's kerneværdier og indebærer risiko for, at det går ud over det, der hidtil blev gjort godt; giver udtryk for bekymring over risikoen for omdirigering af bistand og anmoder Kommissionen om at tage hensyn hertil ved udarbejdelsen af projekter og programmer, der er i overensstemmelse med udviklingsvenlig politikkoherens; opfordrer Kommissionen til at udvælge fremtidige bistandsprogrammer i overensstemmelse med EUF's kerneværdier og overveje at trække tilskud tilbage fra programmer, der afviger fra disse værdier;
49. understreger, at EUF'erne ikke bør gå ud over deres anvendelsesområde, og at den nye sammenkobling med henblik på at imødegå nye udfordringer ikke bør undergrave opfyldelsen af andre udviklingsmål;
50. opfordrer Kommissionen til at lægge større vægt på og fokusere på at forbedre og opretholde velfungerende bistandsprogrammer; opfordrer Kommissionen til at sikre større mediedækning og synlighed af bedste praksis og succeshistorier;
51. fremhæver betydningen af de risici for bæredygtighed, gennemsigtighed og god koordinering, som Unionen har til hensigt at håndtere ved hjælp af sin udviklingsbistand, i lyset af den betydelige stigning i antallet af nye donorer og nye aktører, såsom Rusland og Kina, i Afrika; opfordrer Kommissionen til at arbejde hen imod en bedre tilpasning af det internationale samarbejde med partnerlandenes egne udviklingsprioriteter;

52. mener, at forholdet mellem migrationsspørgsmålet og udviklingsbistanden er en af de vigtigste sammenkoblinger, der skal håndteres, sideløbende med sammenkoblingen mellem sikkerhed og udvikling og sammenhængen mellem humanitær bistand og udviklingsbistand; anerkender imidlertid, at fredsopbygning og håndtering af de underliggende årsager til migration er grundlæggende aspekter af bæredygtig udvikling;
53. minder om, at bistandens effektivitet, partnerlandenes ejerskab over udviklingsresultaterne og tilliden til partnerlandenes forvaltningsrammer er styrende principper, som løbende skal forbedres; fremhæver endvidere, at god regeringsførelse, retsstatsprincippet og respekten for menneskerettighederne er uomgængelige forudsætninger, der bidrager til bistandens effektivitet; opfordrer Kommissionen til at gøre retsstatsprincippet og respekten for menneskerettighederne til den ultimative forudsætning for godkendelse af finansiel støtte;
54. understreger, at bæredygtighed er afgørende for at øge udviklingsbistandens samlede effektivitet ved hele tiden at holde øje med virkningerne af alle leveringsmåder; minder om, at der i 2030-dagsordenen og målene for bæredygtig udvikling lægges stor vægt på data og indikatorer, idet en solid overvågning er afgørende for en effektiv og operationel strategi;
55. gentager sin opfordring til Kommissionen om i den næste årlige aktivitetsrapport at medtage en struktureret vurdering af virkningen af EUF-aktiviteterne med særligt fokus på menneskerettigheder;
56. anmoder Kommissionen om at foretage en evaluering for hvert enkelt land af de igangværende langsigtede EUF-finansierede projekter med henblik på at påvise den reelle virkning af årtiers EU-investeringer i landene, og hvordan de reelt har bidraget til modtagerlandenes økonomiske, sociale og bæredygtige udvikling; opfordrer derfor Kommissionen til at overveje resultatet af evalueringen og begrænse og/eller standse den yderligere finansiering af ineffektive projekter;
57. mener, at et bedre fokus på lokale SMV'er, den private sektor og civilsamfundsorganisationer bør være en central samarbejdsakse i forvaltningen af EU-delegationernes projektpipelines; understreger, at strategisk dialog med den private sektor og civilsamfundsorganisationer skal spille en afgørende rolle for udviklingen af de lokale økonomier i betragtning af det finansieringsunderskud, der skal dækkes for at nå de ambitiøse mål for bæredygtig udvikling;
58. mener, at finansiel inklusion og mikrofinansiering er nøglefaktorer for økonomisk og social fremgang og har en dokumenteret indvirkning på den lokale økonomiske aktivitet og jobskabelse; bemærker med tilfredshed, at EUF'erne støtter den finansielle inklusion i Afrika gennem en række instrumenter (Garantifonden for Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling (EFSD), risikodelingsfaciliteten NASIRA, Hurumafonden, Boost Africa og Den Afrikanske Garantifond), der bl.a. har til formål at yde mikrolån til underforsynede landbrugere i Afrika; fraråder Kommissionen og andre EU-institutioner at indføre nye finansielle støtteinstrumenter og tilskynder dem i stedet til at sikre større synlighed af de finansielle støtteinstrumenter i deres respektive operationsområder og i Unionen;
59. noterer sig den interne revisionstjenestes revision af koordineringen mellem Unionen og EU-Udenrigstjenesten og bemærker med tilfredshed revisionens konklusion om, at koordineringsaktiviteterne mellem Kommissionens tjenestegrene (GD DEVCO, Generaldirektoratet for Naboskabspolitik og Udvildelsesforhandlinger (GD NEAR) og Tjenesten for Udenrigspolitiske Instrumenter og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) generelt er effektive; understreger imidlertid kraftigt, at der er behov for at fastlægge et ikke-fragmenteret syn på Unionens samlede eksterne bistand til et givet land og for i samarbejde med GD DEVCO og GD NEAR at styrke risikovurderingen og -styringen og udvikle et fælles syn på usikkerhed og afbødningsstrategier;

Effektiviteten af Den Europæiske Unions Nødtrustfond for Afrika (EUTF)

60. noterer sig, at de midler, der var afsat til Den Europæiske Unions Nødtrustfond (EUTF) ved udgangen af 2018, nåede op på 4,2 mia. EUR, hvoraf 3,7 mia. EUR kom fra EU'erne og 489,5 mio. EUR fra Unionens medlemsstater og andre donorer (Schweiz og Norge); bemærker, at der blev gennemført 187 projekter i 2018; noterer sig udvidelsen af Unionens og IOM's fælles initiativ til udvikling af migrationsbeskyttelse og reintegration fra 14 til 26 afrikanske lande ved udgangen af 2018;
61. minder om Parlamentets faste standpunkt om, at Kommissionen bør sikre, at enhver trustfond, der oprettes som et nyt udviklingsværktøj, altid skal være i overensstemmelse med Unionens overordnede strategi og udviklingspolitiske mål, dvs. at nedbringe og udrydde fattigdom, og navnlig skal sikre, at de europæiske landes sikkerhedsmæssige interesser ikke går forud for modtagerbefolkningernes behov; opfordrer Kommissionen til at overveje at begrænse den finansielle støtte til EUTF-projekter, der afviger fra denne centrale linje;
62. understreger, at EUTF skal tage fat på de grundlæggende årsager til destabilisering, tvangsfordrivelse og irregulær migration ved at fremme modstandsdygtighed, økonomiske muligheder, lige muligheder, befolkningens sikkerhed og menneskelig og social udvikling; bemærker, at begrebet og kendetegnene ved de grundlæggende årsager til irregulær migration er under stadig forandring og bør tilpasses og analyseres grundigt med henblik på bedre at kunne udforme rationalet bag og merværdien af projekternes foranstaltninger og på bedre at kunne redegøre for de opnåede resultater;
63. noterer sig, at Revisionsretten konkluderede, at EUTF for Afrika er et fleksibelt redskab til at yde bistand inden for områder som f.eks. fødevarer, uddannelse, sundhed, sikkerhed og bæredygtig udvikling, men at dens udformning i betragtning af de hidtil usete udfordringer, som den står over for, burde have været mere fokuseret med hensyn til målene, der anses for at være for brede til effektivt at styre indsatsen i de afrikanske regioner og til at måle virkningerne;
64. bemærker med bekymring, at der i vid udstrækning ikke er gjort noget ved de mange betænkeligheder, som Revisionsretten ⁽¹⁾ og forfatterne til midtvejsevalueringen af 11. EUF havde angående gennemførelsen af EUTF; gør på ny opmærksom på sine betænkeligheder ved:
- fraværet af dokumenterede kriterier for udvælgelse af projektforslag til vinduerne for Nordafrika og Afrikas Horn
 - fraværet af en specifik risikovurderingsramme
 - alvorlige mangler i forbindelse med målingen af resultater af projekterne under EUTF
 - effektiviteten og bæredygtigheden af projekterne under EUTF og Unionens evne til nøje at overvåge deres gennemførelse;
 - manglen på en konstruktiv strategi for formidling og mediedækning af bedste praksis og vellykkede bistandsprogrammer;
- mener, at EUTF's merværdi i betragtning af disse resultater er yderst tvivlsom;
65. minder om, at hovedparten EUTF's midler kommer fra EUF, hvilket uundgåeligt indebærer, at udviklingsbistand ikke stilles til rådighed for Unionens partnerlandes udviklingsplaner, men for de kortsigtede mål for Unionens migrationspolitik, hvilket er i strid med Lissabontraktaten og Pariserklæringen om bistandseffektivitet; påpeger, at EUTF i højere grad var et instrument med fokus på projekter for hurtige løsninger med sigte på at dæmme op for blandede migrationsstrømme frem for at tackle de langsigtede drivkræfter bag migration i overensstemmelse med principperne for udviklingsbistand;

⁽¹⁾ Særberetning nr. 32/2018 »Den Europæiske Unions Nødtrustfond for Afrika: et fleksibelt, men ufokuseret instrument«.

66. påpeger, at sammenlægningen af midler fra EUF, Unionens budget og andre donorer i trustfonde ikke bør have som konsekvens, at midler, der er øremærket til udviklings- og samarbejdspolitikken, ikke når frem til deres normale støttemodtagere eller forfølger deres oprindelige mål; beklager i den forbindelse dybt, at EUTF ikke udelukkende har fokus på udviklingsorienterede mål, selv om Unionens bidrag til EUTF hovedsagelig ydes ved at anvende ODA-midler; påpeger, at det tematiske vindue for migrationsstyring modtog den største andel af midlerne i 2018 og steg fra 17,3 % i 2016 til 30,8 % af EUTF's midler i 2018;
67. bemærker, at ikke kun migrationsstyring steg som andel af alle godkendte projekter under EUTF, men at midlerne også i stigende grad kom nordafrikanske lande til gode, fra 23 % af de samlede midler til migrationsstyring i 2016 til 52 % i 2018; beklager dybt, at 55 % af midlerne fra vinduet for migrationsstyring i 2017 gik til projekter, som havde til formål at »begrænse og modvirke irregulær migration gennem inddæmning og kontrol af migration«, til trods for at Unionen som en prioritet for EUTF sigter mod at støtte »sårbare og marginaliserede befolkningsgrupper«; advarer om, at anvendelse af udviklingsbistand som et middel til at håndtere migration og sikkerhed ikke blot undergraver Unionens udviklingsprioriteter, men kan skabe mere fattigdom og ustabilitet, som tvinger folk til at forlade deres samfund; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at overveje at begrænse og/eller annullere midler til finansiel bistand til EUTF's projekter, der ikke respekterer Unionens langsigtede udviklingspolitikker;
68. minder om, at regionale og lokale myndigheder, civilsamfundsorganisationer og NGO'er og den private sektor er partnere for en effektiv udviklingspolitik, og at en konstant dialog med de nationale myndigheder og lokalsamfundene er afgørende for at fastlægge fælles strategier og prioriteter; opfordrer Kommissionen til at sikre, at EUF'er og Unionens budget ikke finansierer projekter gennem EUTF, der gennemføres af de statslige og lokale styrker (militser), der er involveret i alvorlige menneskerettighedskrænkelser, navnlig i lande som Libyen og Sudan;
69. minder om, at EUTF's midler, der kommer fra udviklingsbudgetposter, ikke må anvendes til sikkerhedsforanstaltninger, der bringer migranternes rettigheder i fare; opfordrer Kommissionen til at indføre håndgribelige garantier for, at migrationsrelaterede EUTF-projekter ikke anvendes af de gennemførende myndigheder til at krænke migranternes grundlæggende menneskerettigheder, og at migrationsrelaterede EUTF-projekter ikke på lang sigt bidrager til destabiliseringen af lande og underregioner, som NGO'erne og lokalbefolkningen i det nordlige Niger stadig oftere peger på; understreger, at EUTF-projekter skal integrere menneskerettigheder i centrum for programmeringen og bidrage til virkeliggørelsen af menneskerettighederne i de pågældende lande;
70. opfordrer Kommissionen til at medtage klare og gennemsigtige menneskerettighedsklausuler i de bidragsaftaler, som den indgår med de implementerende partnere (FN-organisationer, medlemsstaternes udviklingsorganer), for at undgå situationer, hvorved Unionen indirekte kan komme til at finansiere projekter, der krænker menneskerettighederne; peger i denne forbindelse på projektet »Genetablering af båndet mellem Eritrea og Etiopien gennem rehabilitering af de vigtigste hovedfærdselsårer i Eritrea«, som finansieres af EUTF og forvaltes af De Forenede Nationers Projektcenter, som finansierer eritreiske nationale byggevirksomheder, der anvender tvangsarbejde via den nationale militærtjeneste;
71. opfordrer Kommissionen til at sikre, at der ikke anvendes tvangsarbejde og slavelignende forhold på de arbejdspladser, der hører under EU-medfinansierede projekter, i overensstemmelse med internationale og Unionens retlige rammer; henstiller, at Kommissionen indfører et gennemsigtigt og stringent overvågningssystem for EU-medfinansierede projekter, som bør indbefatte en anonym klageprocedure og opfølgning;
72. er bekymret over, at Revisionsretten har fundet eksempler på projekter, der adresserer samme behov som andre EU-instrumenter, hvilket medfører en risiko for, at de overlapper med andre former for EU-støtte; opfordrer Kommissionen til navnlig at sikre, at dens foranstaltninger er i overensstemmelse med og koordineres med regionale udviklingsprogrammer, og til at maksimere virkningen og effektiviteten af den globale bistand for at sikre, at hovedfokus er på udvikling og ikke på grænsekontrol og sikkerhed til skade for migranter;

73. bemærker, at Kommissionen anerkender behovet for at forbedre det fælles overvågningssystem yderligere; glæder sig over, at der i andet kvartal af 2018 blev vedtaget et sæt på 41 fælles outputindikatorer, og at der er blevet iværksat teknisk bistand; bemærker, at de tre operationelle vinduer under EUTF for Afrika arbejder for bedre at identificere specifikke mål og basislinjer på projektniveau;
74. mener, at der er behov for passende omhu for at sikre en bedre kommunikation mellem Kommissionen, Parlamentet og medlemsstaterne om gennemførelsen af EUTF og tilstrækkelig offentlig rapportering om, tilsyn med og revision af deres aktiviteter og resultater; anmoder Revisionsretten om at overveje en revision af konsekvenserne af gennemførelsen af EUTF for Unionens udviklingspolitik, både ud fra et budgetmæssigt og et resultatmæssigt synspunkt; opfordrer derfor Kommissionen til at drage konklusioner af revisionen og sikre, at EUTF-projekter, der er blevet gennemført ineffektivt, bringes til ophør, eller at finansieringen i vidt omfang begrænses;

Den afrikanske freds- og sikkerhedsarkitektur

75. bemærker med bekymring, at Den afrikanske freds- og sikkerhedsarkitektur (APSA) lider under en stærk afhængighed af eksterne finansieringskilder (på grund af medlemsstaternes lave bidrag til fredsfonden og begrænset yderligere finansiering, som APSA får fra alternative finansieringskilder);
76. anerkender, at EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen står over for meget komplekse situationer i Afrika med mange politiske og operationelle udfordringer og begrænsninger på mange områder, navnlig samarbejdet med de vigtigste aktører, institutionernes finansiering og mangler samt den politiske vilje til at gribe ind, forebygge og håndtere konflikter;
77. beklager, at manglen på afrikansk ejerskab og finansiell bæredygtighed med stor afhængighed af donorer og internationale partnere fører til operationelle mangler; anmoder Kommissionen om at fremme Den Afrikanske Unions ejerskab over APSA med henblik på at opnå øget finansiell uafhængighed og ændre EU-støttens fokus fra driftsomkostninger til at støtte kapacitetsopbygningsforanstaltninger;
78. beklager både, at EU-støtten til APSA har haft en ringe virkning og har krævet fornyet fokus, og at EU-støtten hovedsagelig har været fokuseret på at bidrage til APSA's grundlæggende driftsomkostninger, samt at APSA i mange år har været stærkt afhængig af donorstøtte;
79. er alvorligt bekymret over tilsynssystemets mangler med hensyn til deres evne til at tilvejebringe tilstrækkelige data om resultaterne af aktiviteterne; anmoder Kommissionen om at øge evalueringssystemets kapacitet med hensyn til aktiviteter og præstationer, således at det tydeligt fremgår, at Unionens bidrag hovedsagelig kan knyttes til konkrete og positive virkninger for fred og sikkerhed på stedet; anmoder Kommissionens tjenestegrene om at iværksætte en mission vedrørende »resultatorienteret overvågning« og til at aflægge rapport til Parlamentet så hurtigt som muligt;
80. henstiller til Kommissionen på grundlag af ovennævnte betænkeligheder at overveje at standse al finansiering til APSA;

Ekstern investeringsplan og EFSD

81. minder om den finansielle målsætning om at mobilisere 44 mia. EUR i investeringer; bemærker, at Unionen har bevilget 2,2 mia. EUR til 94 blandingsprojekter under EFSD (søjle 1 i planen for europæiske eksterne investeringer) og 1,54 mia. EUR til EFSD-garantier til 28 investeringsprogrammer;
82. tilskynder GD DEVCO til at skabe yderligere opmærksomhed om de muligheder, som planen for europæiske eksterne investeringer tilbyder, ved at tiltrække investeringer fra den private sektor til udviklingspartnerskaber; mener dog, at der bør rettes særlig opmærksomhed ikke kun mod additionaliteten fra planen for eksterne investeringer, men også mod de kriterier, der anvendes i forvaltningen heraf, for at undgå enhver form for omdirigering af udviklingsfinansiering til private investorer eller til rente- eller profitmål;
83. bemærker, at Unionen gennem 21 blandingsprojekter også afsatte 547 mio. EUR til Afrika syd for Sahara, som forventes at frigøre 4 mia. EUR til transport, energi, den private sektor og landbrug; giver udtryk for sin opbakning til at fremme den lokale dimension af blandet finansiering;

84. påpeger, at Unionens regionale samarbejde var den største finansielle bidragsyder til projekter vedrørende forvaltning af biodiversitet og skovressourcer og spillede en central rolle i bevarelsen af de 16 beskyttede områder i Central- og Vestafrika;
85. opfordrer Kommissionen til at fokusere mere på formidling af vellykkede gennemførte projekter og øge offentlighedens bevidsthed om Unionens investeringer i global bæredygtig udvikling;

EIB's AVS-investeringsfacilitet

86. tilskynder EIB til yderligere at støtte udviklingen af den lokale private sektor som en central drivkraft for bæredygtighed og modstandsdygtighed, at støtte grundlæggende social og økonomisk infrastruktur, der er af umiddelbar interesse for støttemodtagerne, og at søge efter nye lokale og regionale partnere inden for det specifikke område mikrofinansiering; anmoder EIB om at øge additionaliteten ved hjælp af en bedre begrundelse for anvendelsen af midlerne;
87. opfordrer EIB til at øge sine bestræbelser og træffe passende foranstaltninger til bedre at reklamere for EIB-instrumenter i de lande, hvor virkningen af EIB's investeringer vil være større;
88. glæder sig over Unionens bidrag gennem AVS-investeringsfaciliteten til kreditrammer for mikrofinansiering på 139 mio. EUR, som bør resultere i omkring 26 300 lån til mikrovirksomheder og enkeltpersoner;
89. mener, at det er af afgørende betydning, at EIB fortsat afsætter tid til due diligence-procedurer kombineret med værktøjer til vurdering af resultater med henblik på at få et bedre kendskab til de finansielle formidlers og støttemodtagernes profil og for bedre at kunne evaluere projekternes indvirkning på de endelige støttemodtagere;

Fremtiden for forbindelserne mellem Unionen og Afrika

90. noterer sig de igangværende overvejelser om den fremtidige langsigtede strategi og partnerskabet mellem Unionen og Afrika, samtidig med at denne mulighed for at gøre leveringsformerne mere effektive tages med i betragtning; mener, at der er behov for at bevæge sig væk fra en traditionel bistandscentreret relation i retning af en mere strategisk og integreret relation;
 91. opfordrer Kommissionen til at udvikle en »mere er mere strategi« med vore partnere, der gør det muligt at tilpasse vores støtte til tredjelands overholdelse af demokratiske rettigheder, retsstatsprincippet, overholdelse af de internationale konventioner osv.;
 92. understreger, at EUFer bør integreres i Unionens budget, således som det tidligere er nævnt i Parlamentets beslutninger og i det nye forslag til den flerårige finansielle ramme for 2021-2027, for at undgå en opsplitning af budgettet; påpeger, at medtagelsen af EUFer vil styrke dechargemyndighedens evne til at føre kontrol med, hvordan Unionens budget anvendes uden for Unionen.
-